

skilsmisse. I denne lov, der omfatter tjenestemænd og andre, hvem en enkepension er sikret som led i deres tjenesteforhold, er det bl. a. bestemt, at retten til enkepension ikke berøres af, at separation mellem ægtefællerne har fundet sted, *samt at det i skilsmissetilfælde bestemmes ved bevillingen eller dommen, hvorvidt en individuel overlevelserente skal overgå til den fraskilte hustrus fri rådighed.* Ifølge forslaget § 30, stk. 2, 2. pkt., indtræder der ikke afgiftspligt i tilfælde, hvor en overlevelserente overgår til en fraskilt hustru i overensstemmelse med nævnte lovregel. Er enkepensionsordningen kollektiv, gælder der særlige regler om enkepensionsretten og om deling af enkepensionen i tilfælde, hvor manden efter at være fraskilt har indgået nyt ægteskab. De indskrænkninger i mandens dispositionsret, som disse regler medfører, kan ikke anses for stridende mod ejervilkåret.

Bestående renteforsikringer vil inden for rammerne af overgangsreglerne i § 7 kunne fortsættes som pensionsordninger med løbende udbetalinger, uanset om vilkåret om, at forsikrede skal være ejer af forsikringen, er opfyldt, men for bestående forsikringer af denne art vil fradragsretten fremover alene tilkomme forsikringens ejer, jfr. herom nærmere bemærkningerne til § 54.

Til § 5.

Forslaget sidestiller visse forsikringer med udbetaling af såkaldt garanterede, d. v. s. ikke-livs-betingede, ydelser med de i § 2, nr. 4, omhandlede forsikringer. Det gælder forsikringer, der bortset fra garantibestemmelsen opfylder betingelserne i § 2, nr. 4, når præmien for garantien ikke overstiger 10 pct. af den samlede forsikringspræmie. Hvis f. eks. årspræmien for en af § 2, nr. 4, omfattet livrente andrager 900 kr., kan det i policen fastsættes, at ydelser svarende til alderspensionen skal udbetales i en vis periode, uanset om den forsikrede måtte være i live, når det kan ske, uden at præmien for forsikringen derved kommer over 1.000 kr. I tilsvarende omfang kan det i en overlevelserente til fordel for hustruen fastsættes, at ydelser svarende til enkepensionen skal udbetales i en vis periode efter mandens død, uanset om hustruen lever.

Bestemmelsen er medtaget, fordi der eksisterer kollektive pensionsforsikringer med garantibestemmelser, som hidtil skattemæssigt er behandlet som rateforsikring kombineret med opsat livrente („livrente med garanti“) eller som arverente, jfr. herom bemærkningerne til §§ 8-9. Garantien for udbetaling vil ofte tjene et pensionsformål, f. eks. i tilfælde hvor garanterede ydelser, der er sikret i forbindelse med en livrente, tilfalder efterlevende ægtefælle eller

mindreårige børn, eller hvor en hustru, til fordel for hvem der er tegnet en overlevelserente med garanti, afgår ved døden før garantiperiodens udløb, og de resterende ydelser derefter tilfalder mindreårige børn. Man har derfor fundet det rigtigst også at behandle denne forsikringstype som pensionsordning med løbende udbetalinger. Praktisk taget alle de eksisterende forsikringer af denne art vil kunne indpasses under 10 pct. vilkåret.

ad stk. 2.

Da en garantibestemmelse medfører, at de pågældende forsikringsydelse skal udbetales i alle tilfælde, selv om forsikrings- eller arbejdstager er afgået ved døden uden at efterlade sig enke eller mindreårige børn, vil garanterede ydelser i visse tilfælde kunne tilfalde personer, der ikke er omfattet af § 2, nr. 4. I sådanne tilfælde vil der indtræde afgiftspligt efter reglerne i forslaget § 29, stk. 2. Til understregning af pensionsformålet har man endvidere i § 5, stk. 2, — ligesom for de ordninger med garanterede udbetalinger eller kapitaludbetaling, der er omhandlet i §§ 8-14 — foreskrevet visse begrænsninger i adgangen til at indsætte begunstigede, som skal oppebære de garanterede ydelser, efter at den principalt berettigede er afgået ved døden. Herved bemærkes, at hvis talen er om en „overlevelserente med garanti“, følger det allerede af reglen om garantiens begrænsning, at der som principalt begunstiget skal være indsat en af de i § 2, nr. 4, nævnte personer, normalt forsikrings- eller arbejdstagers ægtefælle. Bortset herfra kan der efter forslaget stk. 2 som begunstiget for det første indstattes forsikrede (forsikringstagerens eller arbejdstagerens) „nærmeste pårørende“, hvorved i henhold til lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler skal forstås principalt forsikredes ægtefælle, subsidiært forsikredes børn, mest subsidiært forsikredes arvinger i henhold til lov eller testamente. Som begunstigede kan endvidere indstattes forsikredes ægtefælle, herunder fraskilt ægtefælle, og/eller livsarvinger, herunder stedbørn og disses livsarvinger, idet der her — i modsætning til begunstigelse af „nærmeste pårørende“, hvor rækkefølgen af begunstigede er lovbunden — er fri adgang til at udpege principalt og subsidiært begunstigede blandt nævnte kreds af personer.

Reglen om indsættelse af livsarvinger som begunstigede afviger på 2 punkter fra reglen i § 2 nr. 4, litra d, om børnepension:

- 1) Stk. 2 omfatter også børns afkom (børnebørn o. s. v.). Begrundelsen herfor har været at man, når talen er om garanterede ydelser, har fundet det mindre rimeligt, om f. eks. en afdød arbejds-